

Kiskunhalas, 1886. április 26. – Budapest, 1953. november 22.

Paraszti családból származott. Szülővárosában érettségizett, majd a budapesti Királyi Magyar Tudományegyetemen bölcsészdoktori oklevelet szerzett. Az első világháborúból súlyos sérülésekkel tért haza. 1910-től újságíró volt, a Nemzet munkatársa volt, 1919-től a lap szerkesztője. 1922-ben a Pesti Hírlap szerkesztőségének lett a tagja, 1926-tól belső munkatársa, majd a külpolitikai rovat vezetője volt. 1931-ben csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz. 1945 tavaszán a fővárosi ideiglenes törvényhatósági bizottság tagja lett. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a párt Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei listájáról nemzetgyűlési képviselőnek választották. 1945. november 15-étől 1946. november 20-ig több kormányban tájékoztatásügyi miniszter volt. 1945. augusztus 20-án tagja lett a FKGP országos intézőbizottságának. 1946. március és július között a párt lapja, a Kis Újság felelős szerkesztője. 1947 nyarán átlépett a Független Magyar Demokrata Pártba, az 1947. augusztus 31-i választásokon már nem jutott mandátumhoz. 1946 és 1948 között a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közgazdaság-tudományi Karán a gazdaságtörténet tanára volt. 1945. május és 1949. október között mint történész a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja volt, majd visszaminősítették tanácskozó taggá.